

મહોપાધ્યાયયશોવિજય-લિખિત કર્મપ્રકૃતિ-સંક્ષેપ વિવરણમ્-(અપૂર્ણ) ॥

સં. વિજયશીલચન્દ્રસૂરિ

‘કમ્મપયડી’ના નામે પ્રસિદ્ધ ‘કર્મપ્રકૃતિ’ ગ્રંથ તથા તેના પરની ઉપાધ્યાય શ્રીયશોવિજયજીકૃત વિસ્તૃત ટીકા-ખૂબ જાણીતા છે. પરંતુ મારા હાથમાં આવેલ એક પુરાણાં પાનાંની ફોટોક્સ-તેમાંનું લખાણ-જોતાં એમ લાગે છે કે ઉપાધ્યાય યશોવિજયજીએ કર્મપ્રકૃતિની મૂળ ગાથાઓનું સંક્ષિપ્ત શબ્દાર્થાત્મક વિવરણ રચવાનું પળ આદર્યું હોવું જોઈએ.

આ પાનું પંચપાઠ પ્રતનું પ્રથમ પાનું છે. પ્રત-કર્મપ્રકૃતિની મૂળ ગાથાઓને આલેખે છે. પ્રથમ પત્રમાં ૮ ગાથા છે. ને નવમી ગાથાની શરૂઆત માત્ર છે. પ્રતના પ્રારંભે “સકલપણ્ડિતશિરોમણિ પણ્ડિત શ્રી ૫ શ્રીલાભહર્ષગણિપરમગુરુભ્યો નમઃ ॥” આમ અક્ષરો છે, તે પછી તરત જ ગાથાઓ છે. પત્રની ચોતરફ યશોવિજયજીએ સ્વહસ્તે લખેલું વિવરણ છે, જે અત્રે સંપાદનપૂર્વક પ્રસ્તુત છે.

એમ લાગે છે કે આ પ્રત યશોવિજયજીની પોતાની પ્રતિ હશે, અને પોતે બાલ જીવોના બોધ સ્વાતર આ સંક્ષિપ્ત વિવરણ રચવાનો ઉપક્રમ કર્યો હશે. સાથે સાથે એમ પણ લાગે છે કે આ કામ તેઓ પૂરું નહિ કરી શક્યા હોય. કારણ કે ઉપલબ્ધ પ્રથમ પત્રમાં મૂળ ગાથા ૮ છે, જ્યારે વિવરણ ફક્ત ૭ ગાથાનું જ લખેલું છે. આઠમી ગાથાનું વિવરણ સમાઈ શકે તેટલી જગ્યા તો પાનામાં બચી જ છે. પરંતુ લખાણ ૭મી ગાથાના વિવરણ બાદ અટકી જાય છે. તે પરથી અનુમાન થાય છે કે વિવરણનું કામ અહીં જ અધૂરું રહ્યું હશે.

ફોટોક્સનું આ પાનું કયા ભંડારનું હશે તે ધ્યાનપૂર્વક નથી. મને સ્મરણ છે તે પ્રમાણે આવાં કેટલાંક પ્રકીર્ણ ફોટોક્સ પાનાં મુનિ શ્રીધુરંધરવિજયજીએ મને કેટલાંક વર્ષ અગાઉ મોકલેલાં, તેમાંનું આ પાનું હોવું જોઈએ. એ જે હોય તે. પણ અહીં તો ઉપા. યશોવિજયજીની એક નવી જ રચનાની ખાલ મળી, અને તે પણ તેમના પોતાના હસ્તાક્ષરમાં જ, તે ઘણા

महत्त्वनी तथा आनंदनी वात छे.

—X—

ऐन्द्रश्रेणिनतं नत्वा, वीरं तत्त्वार्थदेशिनम् ।

अर्थ संक्षेपतः कर्मप्रकृतेर्यत्नतो ब्रुवे ॥१॥

सिद्धंति । सिद्धं सिद्धार्थसुतं वन्दित्वा निधौतसर्वकर्ममलम् ।

कर्माष्टकस्य करणाष्टकं उदयसत्ते च वक्ष्यामि ॥१॥

तत्रादौ करणाष्टकमेव प्रतिपादयति- **बन्धण** ति । बध्यतेऽपूर्वं गृह्यते येन तद् बन्धनम् । संक्रय्यतेऽन्यप्रकृतिरूपतयाऽऽपाद्यते येन तत् संक्रमणम् । उद्धत्येते प्रभूतीक्रियेते स्थिति-रसौ यया वीर्यपरिणत्या सा उद्धर्तना । एवमपवर्त्येते हस्वीक्रियेते तौ यया साऽपवर्तना । उदीर्येते उदयप्राप्तमुदयावलिकायां यया सा उदीरणा । उदयोदीरणानिधित्तिनिकाचनाऽयोग्यत्वेन व्यवस्थापनमुपशमना । उद्धर्तनाऽपवर्तनान्यकरणायोग्यत्वेन व्यवस्थापनं निधितिः । सकलकरणायोग्यत्वेन व्यवस्थापनं निकाचना ॥१॥

इत्येतानि करणानि । एषां वीर्यविशेषरूपत्वादादौ वीर्यमेव निरूपयति- **विरियं** इत्यादि । वीर्यान्तरायस्य देशक्षयेन क्षयोपशमेन छद्मस्थानां सर्वक्षयेण च केवलानां वीर्यलब्धिर्भवति । ततस्तस्याः सकाशात् सलेश्यजीवमात्रस्याभिसन्धिजं बुद्धिपूर्वकं धावनादिक्रियाहेतुः । इतरदनभिसन्धिजं च भुक्ताहारस्य धातुमलत्वाद्यापादकं करणवीर्यं भवति सलेश्यवीर्यलब्धेर्हेतोः सदातनत्वेन तत्कार्यकरणवीर्यस्यापि तथात्वात् । यत्तु **भगवत्या** दावशैलेशीप्रतिपन्नानां करणवीर्यस्य भजनीयत्वमुक्तं तदुत्थानादिक्रियाहेतुबाह्यकरणमाश्रित्यैवेति ध्येयम् ॥३॥

परिणाम ति । तत्करणवीर्यं योगनामधेयं परिणामालम्बनग्रहणसाधनं तेन हेतुना च परिणामादिसंज्ञया लब्धनामत्रिकं भवति । तथा हि - ग्रहणवीर्येण औदारिकादिवर्गणा गृह्णाति । परिणामवीर्येण औदारिकादिरूपतया परिणमयति । आलम्बनवीर्येण च मन्दशक्तिर्यष्टिमिव भाषादिद्रव्याणि भाषादिनिसर्गार्थमालम्बत इति । तथा कार्यस्याभ्यासो नैकत्वं परस्परं प्रवेशश्च शुद्धलावयवानामिवैकक्रिया नियतक्रियाशालित्वम् । ताभ्यां विषमीकृताः प्रदेशा येन तत् तथा । येषु

कार्याभ्यासस्तेषु अधिकं वीर्यम्, अन्येषु चात्मप्रदेशेषु अल्पतरमित्यर्थः ॥४॥

अत्रैतानि द्वारणि-अविभाग ति । अविभागप्ररूपणा १, वर्गणाप्ररूपणा २, स्पर्द्धकप्ररूपणा ३, अन्तरप्ररूपणा ४, स्थानप्ररूपणा ५, अनन्तरोपनिधा ६, योगे-योगविषये परंपरोपनिधा ७, वृद्धिप्ररूपणा ८, समयप्ररूपणा ततो जीवानामल्पबहुत्वप्ररूपणेति ॥५॥

पन्न ति । केवलिप्रज्ञाच्छिन्ना अविभागा एकैकस्मिन् प्रदेशे लोकस्यासंख्येयकं-असंख्याता लोकाः तत्प्रदेशसमा जघन्येन भवन्ति, उत्कर्षतोऽप्येतावन्त एव, किन्तु जघन्यतोऽसंख्यातगुणाः ॥६॥

येषां प्रदेशा नो समा अविभागाः सर्वतश्चान्येभ्यः स्तोक्तमाः ते घनीकृतलोकासंख्येयभागवृत्त्यसंख्येयगतप्रदेशरशिप्रमाणाः समुदिता एका वर्गणा । परं परतो यथोत्तरं एकाद्विभागाधिका वाच्या ॥७॥

